

Да направимъ сега приложеніе. Частицы-тѣ на свѣтлина-та, кои-то идхтъ отъ неподвижны-тѣ звѣзды, сж коршумы-тѣ отъ неподвижна-та пушка. Ладія-та отговаря на земля-та, коя-то обыкала по орбита-та си и носи съ себе си трѣба-та на астронома, по ось-та на коя-то частицы-тѣ на свѣтлина-та трѣба да прѣминхтъ за да достигнхтъ око-то на наблюдателя. Скорость-та на земно-то движеніе е добръ позната; сжщо тѣй съ точность е исчислено колко трѣба да са наведе телескопа за да приеме въ себе си свѣтлина-та. Отъ тѣзи двѣ данны скорость-та на сама-та свѣтлина става извѣстна и потвърждава по най-удовлетворителенъ начинъ първоначално-опредѣлена-та величина на тѣзи невѣроятна скорость; а пжкъ дѣйствительность-та на земно-то движеніе е съвършенно необходима за пълно объясненіе на това явленіе.

Таквизъ были прѣвѣсходны-тѣ резултаты, до кои-то достигнхлъ Брэддлі; и макаръ нищо още да не было придобито върху паралакса, обаче тѣзи прѣдварителны откритія были самы по себе си висна степенъ драгоцѣнны и приготвили пжтъ за послѣдующы-тѣ наблюдатели, кои-то, съ по-добры сръдства и по-точны инструмены, могли да извършатъ сжщо-то велико изслѣдваніе.

Между многочисленны-тѣ и разнообразны изслѣдванія на Съръ Илъямъ-Хершея, задача-та за паралакса на неподвижны-тѣ звѣзды, не могла да не привлѣче негово-то вниманіе съ своя-та трудность и важность. Той измислилъ новъ способъ за извършваніе на това изслѣдваніе, способъ кой-то по видимому, обѣщавалъ най-вѣрна сполука. Като наблюдавалъ небо-то съ своя могущественъ телескопъ, той открылъ любопытныя фактъ, че много неподвижны звѣзды, кои-то на невѣоружено око са виждали като една звѣзда, явявали са чрѣзъ пространство-унищожаяща-та сила на негова телескопъ, като двѣ, нѣкой пжтъ като три и повече отдѣльны звѣзды, толкозъ близо една до друга, що-то за просто-то око тѣ са сливали като въ единъ прѣдмѣтъ.

Хершель, въ начало-то мыслилъ, че това сближеніе на звѣзды-тѣ было случайно обстоятелство, и че ако можѣше са намѣри единъ звѣзденъ чифтъ, въ кой-то една звѣзда да са показва почти два пжти по-голяма отъ друга-та, то щѣше да може справедливо да са заключи, че помалка-та отъ двѣ-тѣ е два пжти по-далечъ отъ първа-та. Ако да можане да са докаже справедливость-та на тѣзи хипотеза, то, тѣзи прѣдмѣты щѣхж да прѣдставляватъ чудны сръдства, съ кои-то да може да са открие съ много голѣма точность каква-то промѣна и да са случи въ относителны-тѣ имъ положенія, произведена отъ обыкновенно-то движеніе на землята. Ако тѣхно-то оближеніе бѣше оптическо, или произведено само отъ това, че заря-та на зрѣніе-то, тѣглена отъ една-та звѣзда, минува почти прѣзъ друга-та, то очевидно е, че наблюдателя като си измѣни значително положеніе-то, тѣзи звѣзды ще са или отдалечаватъ, или ще обыкалятъ една около друга. Като са употрѣбява този способъ за изслѣдваніе, прѣдмѣты-тѣ за сравненіе, ще падхтъ въ поле-то на зрѣніе-то на единъ и сжщы телескопъ, и почти всички външни причины за погрѣшки ще исчезнхтъ.

Таквъ е планъ-тъ, измисленныя или, по-добрѣ, усъвършенствован-